

haardnakkede Korporationer i Landet, som har den Betragtning, at det, disse Folk have at raade over, egentlig er en Domæne for det lærde. Laug. Søvrigt skal jeg bemærke, at jeg meget hellere vil blive ved det, vi have, end faae denne nye Lov. Hvis altsaa den Betragtning af den ærede Minister skulde komme til at faae Gyldighed, at vi ikke vilde komme et Skridt videre, naar vi ikke vilde gaa i den Retning, han antyder, saa siger jeg, at jeg med Sindsvro vil blive staaende til bedre Tider, men jeg vil ikke være med til at gjøre et Skridt, som vanskeliggjør en Ordning i den Retning, for hvilken vi i mange Aar have arbejdet. Seg maa altsaa fastholde mine tidligere. Udtalelser.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Seg tror ganske vist, at vi fra alle Sider kunne behandle denne Sag med stor Sindsvro og ogsaa finde os med stor Sindsvro i, hvad der end bliver Resultatet af den; men jeg vil dog, for at der ikke skal finde nogen Misforstaaelse Sted med Hensyn til, hvad der før blev ytret fra min Side, og noget Saadant synes at fremgaa af de Uttringer, der fremkom fra den ærede sidste Tale, bemærke, at naar jeg har sagt, at jeg gik ud fra, at den Tanke, der var kommen frem fra det ærede Medlem for Christed Amts 4de Valgkreds (Schjorring), vilde kunne realiseres, ogsaa hvis man fastholdt en saadan særlig Lov som den, der her er forelagt, idet man, nemlig i Finantsloven, kunde være fattet og forberedt paa at ordne Sagen i Overensstemmelse med Lovforslagets Tanke, saa var det ingenlunde min Mening at ville opgive Lovforslaget; jeg anser det tværtimod for at være temmelig nødvendigt, at det, naar en saadan Sammenmeldning skal finde Sted, da sker ved Lov. I denne Henseende befinder jeg mig i fuldstændig Overensstemmelse med den Dpfattelse, der er gjort gjældende fra Konfistoriums Side, og jeg maa med Hensyn til denne ogsaa gjøre et Par Bemærkninger ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand, der synes at have, som man siger, et Horn i Siden paa Konfistorium og oftere kom tilbage til at kalde det: Denne haard-

nakkede Institution. Seg maa nu sige, at jeg finder, at det er en meget prisfælg Egenkab hos de Mænd, der ere satte til at varetage slige Institutioners Løve, at de med Varme og Iver søge at ramme det Bedste, og dette er ganske sikkert Noget, der har sine meget gode og onskelige Følger; men deraf følger ingenlunde, at Ministeriet er afgjort bundet ved, hvad der fra disse Mænds Side kommer frem, og det mener jeg ogsaa ved mit eget Exempel at have vist ikke at være Tilfældet. Seg sætter stor Pris paa i Konfistorium at have en meget sagkyndig og dygtig Bistand, men jeg kender ogsaa den Myndighed, der er lagt i Ministeriets Haand, og som dette maa gjøre Brug af i Overensstemmelse med sin Dpfattelse, saaledes at baade Ministeriet, Konfistorium og Rigsdagen meget godt kunne gaa sammen, uden at behøve at faae Nag til hinanden. — Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom ogsaa idag med endel almindelige Bemærkninger med Hensyn til Universitetet og om, hvad der kunde gjøres ud af det og de forskellige Midler, der ere henlagte dertil; men disse Bemærkninger vare, ligesom Tilfældet var med endel Bemærkninger, der for nogle Dage siden fremkom fra det samme ærede Medlem, og som jeg da havde Leilighed til at ytre mig om — og Enhver, der hørte, hvad jeg dengang sagde, vil vist indromme Sandheden deraf — saa almindelige, at der ikke kan være Tale om egentlig at faae Hold paa dem, og det saameget mindre, som den ærede Rigsdagsmand selv var saa god at ytre, at de ikke havde Noget med denne Sag at gjøre. Der var vistnok ganske enkelte Uttringer iblandt dem, som kunde være besynderlige nok, saaledes f. Ex. naar den ærede Rigsdagsmand sagde, om det ikke var forstrækkeligt, at disse Landboere, som han kaldte dem, maatte yde saamange Penge til disse Formaal. Seg veed nu ikke, om det var hans Mening, at en af Forandringerne skulde være den, at disse Landboere bleve fri for de Udgifter, som de svare i Skikkelse af Arvæfste o. s. v. for Noget, som de have faaet fuldstændig Valuta for; dette er vist næppe hans Mening, men saa forekommer det mig, at disse Land-